

hvor Forsvarsudgifterne er stegne i saa ringe Grad. Det ærede Medlem gik tilbage til 1848 og talte om, hvor store Militærudgifterne den Gang vare. Det interesserede mig i overordenlig ringe Grad, thi det er en Tid, man paa ingen Maade kan sammenligne med vor. Vi havde den Gang en lille Hær, men den var tilstrækkelig for os, fordi vore Modstanderes Hære vare endnu mindre, og fordi Krigen den Gang kunde føres saaledes, at man havde Baahenhvile om Vinteren og da kunde indfalde Rekrutter og uddanne sine Folk til den Tid, der atter var Brug for dem. Men den Metode kan man ikke anvende nu. Nu er man nødt til at have et forholdsvis langt større Militærbudget, fordi man paa en helt anden Maade maa være rustet baade Sommer og Vinter. Det ærede Medlem tom dernæst til at omtale, at vore militære Budgetter i de sidste Aar havde været over 20 Millioner Kr. om Aaret, altsaa over 10 Kr. pr. Individ aarlig, og han mente, at man ikke skulde kunne finde ret mange Eksempler fra andre Lande, paa noget lignende, navnlig ikke i Svejts. Jeg skal oplyse det ærede Medlem om, at mine Tal hidrøre fra en Kilde, som jeg antager, at det ærede Medlem vil indrømme er tilstrækkelig god. Det er Gothakalenderen, der jo er bekendt for altid at have officielle Grundlag for sine Efterretninger. Den giver detaljerede Oplysninger i saa Henseende og meddelelser, at efter det sidste Regnskab for Aaret 1892 udgiver Svejts til sin Hær 52 Mill. Francs, hvilket er 37 Mill. Kr., altsaa over 12 Kr. pr. Individ. Deraf gik der 34 Mill. Francs til Forvaltningen, hvilket vel svarer til vort ordinære Budget. Det er 24 Mill. Kr., altsaa over 8 Kr. pr. Individ aarlig. Det er et betydeligt større ordinært Militærbudget end det, der omfatter baade vor Hær og Flaade. Jeg indrømmer det ærede Medlem, at vi ved Bestemmelsen af vort Hærbudget maa tage Hensyn til Flaadens Budget og at det derfor skal holdes lavt. Derfor er det ogsaa lavt. Men paa den anden Side kan Flaaden ikke overalt supplere Hæren. Det er for saa vidt et Uheld for os, at vor geografiske Konstitution, om jeg saa maa sige, er saaledes, og i saa Henseende er Svejts heldigere stillet end vi. Men derfor kan Hæren ikke uden videre suppleres af Flaaden. Det ærede Medlem mente, at man ikke havde befæstede Hovedsteder i andre Lande. Det undrer mig, at en saadan Ytring kan komme frem nu. Det ærede Medlem maa dog oftere have hørt og læst om, at f. Eks.

Amsterdam er befæstet — og Amsterdam er jo dog Hollands Hovedstad — og i Belgien Antwerpen er befæstet. Antwerpen er ganske vist ikke Hovedstaden i Belgien, idet Bryssel er det, men Antwerpen er Belgiens stærkest befæstede Stad og Centralpunktet for Landets Handel og Skibsfart. Det ærede Medlem ved ogsaa, at Paris er befæstet, at Bissabon, Rom og Bukarest ere befæstede, at Warschau ligeledes er befæstet. Ved Kristiania og Stockholm ere Indløbene befæstede, og at disse Hovedsteder ikke behøve anden Befæstning, ligger i de fysiske Forhold. Altsaa, jeg tror ikke, at det ærede Medlem har Ret i, hvad han sagde, at man ikke kender befæstede Hovedsteder andetsteds end hos os. — Dernæst skal jeg gøre en Bemærkning til det ærede Medlem med Hensyn til hans Udtalelse om Artilleriet. Saa vidt jeg forstod ham, vilde han gerne have, at Forslaget skulde fremmes i Haab om, at det blev vedtaget i den Form, at Fæstningsartilleriet blev staaret bort. Jeg vilde sige dertil, at hvis det blev Guden, saa vil jeg ikke acceptere det, men saa vilde jeg blive ved det gamle. Jeg ser ikke, hvorfor vi skulde gaa til en Indskrænkning af Fodfolket, naar vi ikke saa det, vi egentlig skulde have. Saa fremt det blev Resultatet, blev Forslaget for saa vidt ligegyldigt.

Med Hensyn til Budgetterne kom det ærede Medlem igen til de ekstraordinære Budgetter. Det er ganske vist, at vore ekstraordinære Budgetter i nogle Aar have været temmelig store, det indrømmer jeg, det er der ingen, der kan nægte. Men saa maa man ogsaa huske paa, at det er den eneste Gang i dette Aarhundrede, at der er gjort noget ordentligt for Danmarks Fæstningsvæsen, saa det kan ikke nægtes, at disse enkelte Aars Udgifter maa ses i Belysning af en længere Periode og fordeles derpaa. Dertil kommer, at de ekstraordinære Udgifter ikke tynge saaledes paa Budgettet, det er dog vel mere de ordinære. Jeg skal tillade mig at opgive det ærede Medlem de Tal, som angive Summen af vore ekstraordinære og vore ordinære Udgifter i de sidste 25 Aar. Fra 1868 til 93 er der herhjemme udgivet paa de ordinære militære Budgetter omtrent 340 Millioner, derimod paa de ekstraordinære et Beløb af 89 Millioner. Det er ganske vist et ganske stort Beløb, og jeg indrømmer, at Kjøbenhavns Befæstning har taget en meget væsentlig Del deraf, men som sagt, det bør fordeles paa et langt Tidstrum, ikke at tale om, at Kjøbenhavns Befæstning betaler sig selv. De Penge, vi give ud til den, saa vi jo ind igen, naar Rastelsvolden og Terrænet derude realiseres